

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok III.

WARSZAWA, DNIA 15 LUTEGO 1926 R.

Nr. 3.

TREŚĆ:

Ruch służbowy	str. 19	Falsyfikaty 1000-frankowych biletów „Banque de France”	str. 21
Unieważnione akcje Banku Polskiego	19	Oznaczanie w dowodach i deklaracjach depozytowych sztuk i odcinków akcji	21
Sprostowanie	19	Wysyłka dewiz skupionych i inkasowych do Polskiej Kasy Rządowej w Gdańsku	22
Wynik procesu w sprawie nadużyć popełnionych w Oddziale w Częstochowie	20	Reforma monetarna w Finlandji	22
Przestrzeganie poprawnej pisowni w korespondencji	20	Obieg pieniężny w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej	24
Zapisywanie na rachunki żyrowe sum, przypadających do wypłaty	20	Rozwój wkładów w instytucjach kredytowych w 1925 roku	25
		Obroty na giełdzie pieniężnej w Warszawie 1925 rok	26

Ruch służbowy.

Przeniesienia.

Zdzisław Pilecki, Zastępca Dyrektora Oddziału w Inowrocławiu, przeniesiony na równorzędne stanowisko do Oddziału w Kielcach.

Nominacje.

Roman Dębicki, urzędnik Oddziału w Wejherowie, mianowany Zastępcą Dyrektora Oddziału w Inowrocławiu.

Emerytowanie.

Piotr Manastyrski z Oddziału w Krakowie.

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko pierwszego akcjonariusza	Odcinków		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
36.	Zygmunt Wasak	1	1	352327
37.	Louis de Bary	5	2	426437/46
	” ”	3	5	625211/25

Sprostowanie.

W tabeli „Weksle miejscowe zdyskontowane i zainkasowane w roku 1925”, zamieszczonej w Wiadomościach Banku Polskiego Nr. 2 z dnia 30 stycznia 1926 r. na str. 10, należy przestawić nazwy Oddziałów Toruń i Tomaszów Mazowiecki według alfabetu.

Wynik procesu w sprawie nadużyć popełnionych w Oddziale w Częstochowie.

W sprawie nadużyć popełnionych w roku 1924 w Oddziale częstochowskim na szkodę Banku Polskiego odbyła się w czasie od 19 stycznia do 1 lutego 1926 r. w Częstochowie rozprawa karna na sesji wyjazdowej Sądu Okręgowego w Piotrkowie, w wyniku której oprócz głównych oskarżonych zostali zasądzeni:

- 1) b. Zastępca Dyrektora Oddziału w Częstochowie Piotr Manastyrski na jeden rok więzienia z wnioskiem do Ministra Sprawiedliwości o zredukowanie kary do 6 miesięcy i odroczenie rozpoczęcia kary do 5 lat,
- b. urzędnicy Oddziału w Częstochowie:
- 2) Józef Sikorski na jeden rok więzienia,
- 3) Kazimierz Niedźwiedzki na jeden rok więzienia,
- 4) Tadeusz Jackowski na 6 miesięcy więzienia z odroczeniem rozpoczęcia kary na 5 lat.

W wyrokach tych uznał Sąd Okręgowy odpowiedzialność karną pracowników Banku nie tylko za świadome działanie na szkodę Banku ale także za zaniedbanie i nieprzeciwdziałanie nadużyciom popełnionym przez innych pracowników.

Sprawa karna b. Dyrektora Oddziału w Częstochowie Leona Zawadzkiego została z powodu jego choroby wyłączona z powyższej rozprawy.

Przestrzeżenie poprawnej pisowni w korespondencji.

(Dział I Spisu Okólników).

Nadsyłane przez Oddziały do Centrali listy nie odpowiadają niejednokrotnie obowiązującym zasadom pisowni polskiej. Jakkolwiek sprawa ta nie ma wpływu na samą treść pisma, mimo to — wskazanem jest usiłowanie postawienia formy i stylistyki listów na właściwym poziomie, przyczem zwraca się uwagę na niektóre błędne wyrażenia, których należy unikać, a mianowicie:

za wyjątkiem	zamiast właściwego z wyjątkiem
za numerem	„ „ numer
tem niemniej	„ „ jednakże, pomimo to
odnośnie czego	„ „ odnośnie do czego
o co się rozchodzi	„ „ o co chodzi, o co idzie
do wglądu	„ „ do przejrzenia, zapoznania się
pobór, pobory	„ „ płaca, wynagrodzenie, pensja
przedkładać	„ „ przedstawiać, załączyć
z reguły	„ „ zasadniczo, stale
w krótkiej drodze	„ „ niezwłocznie, bezpośrednio
w międzyczasie	„ „ tymczasem
wykonuje, porównuje	„ „ wykonywa, porównywa
zestawienie na dzień	„ „ zestawienie dnia
bilans na dzień lub po dzień	„ „ bilans dnia
ogółem pozostaje na dzień	„ „ ogółem pozostaje dnia

Również winny być unikane, o ile możliwości, wyrazy obce zwłaszcza tam, gdzie łatwo dadzą się zastąpić wyrazem lub zwrotem polskim.

Zapisywanie na rachunki żyrowe sum, przypadających do wypłaty.

(Dział I i VIII Spisu Okólników).

Kwoty, przypadające do wypłaty właścicielom rachunków żyrowych z tytułu jakichkolwiek transakcji, winny być — o ile możliwości podobnie jak waluta dyskontowa — zapisywane na ich rachunki a nie wypłacane gotówką, przez co można uniknąć niepożądanych nieporozumień, pomyłek i ewentualnych nadużyć, z tem zastrzeżeniem, że nie powinno się tego czynić wbrew życzeniu klienta znanego w Oddziale, zwłaszcza, jeżeli daną operację załatwia osobiście i wyraźnie żąda

wypłaty. O ile jednak transakcja jest przeprowadzana przez osobę trzecią z polecenia właściciela, wówczas postąpić należy, jak wyżej zaznaczono, z zachowaniem postanowień Instrukcji Służbowej Cz. II § 9/II, przyczem w razie sprzeciwu wskazanem jest przed dokonaniem wypłaty porozumieć się ze zleceńodawcą.

Falsyfikaty 1000-frankowych biletów „Banque de France”.

(Dział XII Spisu Okólników).

Poniżej podaje się opis falsyfikatu 1000-frankowych biletów Banque de France, o którego pojawieniu się w obiegu zostały Oddziały zawiadomione listem okręжным Nr. 3 z dnia 9 stycznia 1926 r.

Falsyfiat powyższy wykonano na kruchym, gładkim, żółtawym papierze podobnym do pergaminowego, podczas gdy papier not oryginalnych jest delikatnie rypsowany i zupełnie biały.

Przy świetle, padającym z góry, występuje silnie znak wodny w liczbie „1000 F” i w wyrazach „Banque de France”, któreto części nabierają silnego połysku i cech plastycznych przy oświetleniu ukośnem. Pod światło natomiast podobne są te znaki wodne do znaków na autentycznych biletach, jednak występują mniej wyraźnie. Jasne cieniowanie litery „F” i liczby „1000” zostało uwydatnione słabo i niedokładnie, a jedynie w zaokrągleniach widnieją białawe plamki. Litery wodne w wyrazie „Mille Francs” nie są równomiernie jasne, przyczem naśladowano je cienkimi nieco zygzakowatymi linjami. Na falsyfikatach brak zupełnie jasnych wodnych prostokątów, widocznych na banknotach prawdziwych.

Tło strony przedniej odznacza się mocnem czerwono-brunatnem zabarwieniem. Obydwa obrazy w medaljonach z lewej i prawej strony są zupełnie nieudatne, bez plastyki, a tło ich jest za ciemne i monotonne; trzeci środkowy medaljon słabiej uwydatniony w oryginalnych biletach występuje na falsyfikatach bardzo wyraźnie, przyczem tło jest zmienne.

Ornamentacje drukowane są koloru niebieskiego, wpadającego w zielen, a w niektórych egzemplarzach falsyfikatów nawet w brudną zielen. Rysunek wykonano niezgrabnie grubymi linjami. Obramowanie górne i dolne, na którem mieści się serja i numer, oddane jest w tonie jednolitym, podczas gdy na prawdziwych banknotach jest ono wydatnie cieniowane i ma ozdobne plastyczne brzegi. Cieniowanie na falsyfikatach odtworzono grubymi rozlanymi kreskami. W wykończeniu rysunku obu kobiecych figur, znajdujących się w dolnej części falsyfikatu, są braki, a mianowicie: górna linja konturowa wyciągniętej prawej ręki figury lewej jest w pobliżu palców poprzerrywana, wyciągnięta zaś lewa ręka figury prawej, trzymająca laskę, posiada wszystkie palce, podczas gdy na oryginale uwidoczniony jest tylko wielki palec (kciuk).

Drukowany tekst jest nieregularny, delikatne poziome linje, stanowiące zakończenie poszczególnych liter w wyrazach „Mille Francs”, są grubsze. Uderzająco źle wykonano napis drukowany kursywą „*Le Contrôleur gal, Le Caissier Principal*”. Brak delikatnych przejść w cieniowaniu linjami. Klauzula karna w falsyfikatach jest wyraźniejsza aniżeli na biletach prawdziwych. Data emisji jest dość dobra, lecz odbita farbą szarą zamiast czarnej, co ma miejsce także przy podpisach, w których linje liter są poprzerywane. Oznaczenie serji i numerów jest częściowo zalane.

Odwrotna strona falsyfikatu gorzej wykonana od przedniej. Tło uwydatnione jest zbyt mocno zwłaszcza tło z gwiazdkami z obu stron figur. Rama środkowa niewyraźna z poprzerzwanymi konturami wewnętrznymi, przeładowana farbą. Ornamentacje i figury bez plastyki są zalane i zupełnie nieudolnie rysowane. Cieniowanie w wielu miejscach nie uwydatnia należycie wklęsłości. Cień lewej figury, rzucony na tło, jest rażąco mocny.

Zatrzymane falsyfikaty, pochodzące od fałszerzy węgierskich, noszą różne daty emisji np. „Paris, le 14 Septembre 1923”, jakoteż rozmaite oznaczenia serji i numeracji jak „A. 1696 — 697 — 42374697”.

Oznaczanie w dowodach i deklaracjach depozytowych sztuk i odcinków akcji.

(Dział XV Spisu Okólników).

Ze względu na to, że akcje opiewają zawsze na jednakowe kwoty, a mogą być emitowane w odcinkach zbiorowych, określanie zatem sztuk tych walorów w deklaracji i dowodzie depozytowym wymaga odmiennego nieco ujmowania, jakkolwiek wypisana kwota wyraża dokładnie ich łączną wartość nominalną.

Zasadniczo winna być — zgodnie z instrukcją — podawana ilość efektywnie złożonych sztuk walorów, co odpowiada właściwemu stanowi rzeczy — jednak przy akcjach należy wyjątkowo w rubryce „Ilość sztuk“ zamieszczać ilość akcji, zaś w treści wyszczególnić ilość odcinków — chociażby to były nawet akcje nie zbiorowe, lecz pojedyncze. Np. złożono do depozytu akcje Banku Polskiego wartości nominalnej 15.000 złotych w 18 odcinkach.

W deklaracji zatem i dowodzie depozytowym należy wpisać w rubryce „Ilość sztuk“ 150 — zaś w treści podać „Akcje Banku Polskiego w 18 odcinkach“.

Wyjaśnienie powyższe ma być odnotowane w Instrukcji Służbowej Cz. III na str. 8 — ustęp 4.

Wysyłka dewiz skupionych i inkasowych do Polskiej Kasy Rządowej w Gdańsku.

(Dział IX i XII Spisu Okólników).

Przy wysyłce do Polskiej Kasy Rządowej w Gdańsku dewiz skupionych lub przyjętych do inkasa, stosują Oddziały przepisy, obowiązujące w operacjach dewizowych z korespondentami zagranicznymi, posługując się odnośniami francuskimi formularzami. Tego rodzaju załatwianie jest błędne, gdyż Polska Kasa Rządowa obowiązana do przeprowadzania połączonego z inkasem dewiz księgowania w dzienniku i raporcie kasowym nie może być uważana za zwyczajnego korespondenta zagranicznego.

Nabyte zatem lub zdyskontowane dewizy krótkoterminowe płatne w Gdańsku i księgowane przez Oddziały na rachunku „Przejściowe Nostro“ należy przysyłać do Polskiej Kasy Rządowej przy listach zwyczajnych i podawać w nich numer i kwotę dewizy, kurs jakoteż wypłaconą równowartość w złotych. Zdyskontowane zaś dewizy długoterminowe winny być księgowane na rachunku „Dewizy zdyskontowane“ i odsyłane normalnie do Oddziału Głównego.

Natomiast dewizy inkasowe płatne w Gdańsku mają Oddziały załatwiać trybem przewidzianym dla inkasa krajowego, t. j. przysyłać przy listach inkasowych „B“ i przeprowadzać przez załączniki.

Reforma monetarna w Finlandji.

Opracowanie planu reformy monetarnej w Finlandji zostało powierzone specjalnemu komitetowi, mianowanemu w listopadzie r. 1924 przez cenzorów Banku Fińskiego, sprawujących kontrolę nad tym bankiem z ramienia parlamentu. Komitet ten składał się z przedstawicieli Banku Fińskiego, banków akcyjnych i innych instytucji, odgrywających w życiu ekonomicznym tego kraju poważną rolę. Główne wytyczne sprawozdania komitetu, opublikowanego w kwietniu roku zeszłego, zostały uwzględnione w programie rządowym. Prace przygotowawcze ukończono dopiero w końcu 1925 roku. W dniu 10-go grudnia r. z. nowa ustawa monetarna i nowy statut Banku Fińskiego zostały uchwalone przez parlament i tem samem okres niedomagań finansowych, spowodowanych wojną, został zamknięty.

Nowy system pieniężny w Finlandji oparty jest na złotej walucie, przyczem powrót do złota nie pociągnął za sobą zmiany wartości waluty fińskiej. Nowa bowiem złota marka fińska posiadać będzie wartość równą papierowej marce, która po okresie silnych wahań, datujących się od r. 1918, poczynając od listopada r. 1924 stabilizowała się w stosunku do dolara na poziomie: 39,70 marek fińskich za 1 dolara.

Według nowej ustawy monetarnej monety złote bite będą po 100 i 200 marek. Monety stu-markowe zawierać będą 3 i $\frac{15}{19}$ gr czystego złota, monety dwustu-markowe — 7 i $\frac{11}{19}$ gr. Monety te bite będą ze stopu, zawierającego na 1000 części 900 części złota i 100 części miedzi. Marka dzieli się na 100 pensów. Bilon stanowić będą monety niklowe o wartości nominalnej 1-ej marki, 50-ciu i 25-ciu pensów oraz monety miedziane o wartości 10-ciu i 5-ciu pensów.

W poniższej tabelce uwidoczniony jest stosunek nowej waluty fińskiej do walut złotych innych państw według parytetu, przyczem ilość złota zawarta w monetach poszczególnych państw zgodnie z ustawą monetarną danego kraju przyjęta została za podstawę.

1 dolar	= Mk. fińskich	39,7056	100 Mk. fińskich	=	2,5185 dol.
1 funt szt. . . .	=	„	193,2296	100	= $\frac{10}{4} \frac{1}{5}$ funt.
100 fr. szw. . . .	=	„	766,1290	100	= 13,0526 fr. szw.
100 Rmk	=	„	945,8383	100	= 10,5726 Rmk.

Chociaż zgodnie z nową ustawą monetarną monety złote bite będą nietylko dla państwa ale i na zlecenie osób prywatnych, nie jest projektowane, aby monety złote znajdowały się w obiegu w większej ilości, co byłoby za kosztowne dla tak małego państwa. Nie przewidziano jednak konieczności ograniczenia obiegu monet złotych, gdyż Bank Fiński zgodnie ze swym nowym statutem upoważniony jest do wymiany biletów bankowych według uznania na monety złote, złoto w sztabach, lub też czeki, wystawione w wysokocennej walucie zagranicznej i płatne za okazaniem podług bieżącego kursu, który jednak nie może różnić się od parytetu więcej niż o 1%. Doświadczenie lat przedwojennych wykazuje także, że nawet w państwach, które nie wprowadzały żadnych ograniczeń pod tym względem, ilość złotych monet, znajdujących się faktycznie w obiegu, była stosunkowo niewielka. Wobec tego, że reforma monetarna nie pociągnie za sobą konieczności wycofania kursujących obecnie biletów Banku Fińskiego, banknoty będą i nadal najbardziej rozpowszechnionym środkiem płatniczym tego kraju. Nie zostaną także zamienione, będące dotychczas w obiegu, monety zdawkowe nikłowe i miedziane.

Najpoważniejszym skutkiem reformy będzie to, że zapasy złota Banku Fińskiego, obecnie zaksięgowane w wartości 43,3 milionów marek, ulegną przewalutowaniu i przedstawiać będą wartość 330 milionów marek. To powiększenie rezerw złota przyczyni się do wzmocnienia pozycji tego Banku. Zgodnie z nowym statutem rezerwy te nie powinny nigdy wynosić mniej niż 300 milj. marek. Statut przewiduje dalej podwyższenie kapitału zakładowego do wysokości 500 milionów marek. Fundusz zapasowy ma ulec stopniowo także powiększeniu do tej kwoty, aby Bank gromadził fundusze w celu zaspakajania wzrastających potrzeb życia ekonomicznego swego kraju. Na powiększenie kapitału i funduszu zapasowego do wyżej wymienionej wysokości zgodnie z § 30 statutu zużyty zostanie w pierwszych latach całkowity roczny zysk Banku. Po zrealizowaniu tego programu tylko $\frac{1}{3}$ część zysku przeznaczona będzie na fundusz zapasowy a reszta użyta będzie na cele publiczne. Do funduszu zapasowego nie może być zaliczony nieruchomy ani ruchomy majątek Banku, ani też akcje należące do niego.

Wobec tego, że zgodnie z uchwałą parlamentu rząd fiński zobowiązał się do roku 1928 wykupić obligacje skarbowe, będące w posiadaniu Banku i przedstawiające wartość 370 milionów marek, położenie tej instytucji w przyszłości będzie jeszcze bardziej pomyślne.

Bank Fiński posiadać będzie nadal wyłączny przywilej emisji biletów. Zgodnie z programem, wysuniętym przez komitet, system pokrycia banknotów, który był wprowadzony w Finlandji przed więcej niż 50-ciu laty i który opiera się na systemie angielskim t. zw. kontyngentowym — będzie z małemi zmianami, zachowany, t. j. bilety Banku Fińskiego będą miały pokrycie w złocie lub też w pozostałościach rachunkowych w wysokocennych walutach, płatnych w instytucjach bankowych o niewątpliwej zdolności płatniczej i tylko pewien kontygent biletów określony ustawą będzie można poza te ramy wypuścić. Kontygent ten ze względu, że zapasy złota uległy powiększeniu, został obecnie obniżony z 1.500 milionów marek na 1.200 milionów. Za pokrycie tego dodatkowego obiegu służyć mogą: weksle, wystawione w walucie zagranicznej i płatne zagranicą, zagraniczne obligacje, notowane na giełdach zagranicznych, kupony płatne w zagranicznej walucie i waluty zagraniczne oraz weksle krajowe z terminem płatności nie dłuższym niż trzy miesiące. Przy obliczaniu pokrycia do obiegu zaliczone są rachunki bieżące i inne zobowiązania natychmiast płatne Banku.

W przeciwieństwie do dawnego statutu obligacje skarbowe i pożyczki krótkoterminowe nie mogą służyć za pokrycie tego dodatkowego obiegu.

Działalność Banku Fińskiego będzie i nadal podlegała, tak jak to miało miejsce dotychczas, kontroli cenzorów, wybieranych przez parlament. Ograniczone natomiast zostają atrybucje prezydenta państwa, który już nie będzie miał prawa powiększania określonego ustawą kontyngentu dodatkowego obiegu biletów. Gdyby okoliczności wymagały powiększenia tego obiegu, parlament musi być zwołany celem powzięcia decyzji.

Powyższa reforma, która nie pociąga za sobą zmiany dotychczasowej wartości waluty fińskiej, nie naruszy też w niczem tych stron systemu pieniężnego, z którymi szersza publiczność jest w kontakcie. Na mocy ustawy w sprawie przywrócenia złotej waluty, bilety Banku Fińskiego niezależnie od tego, kiedy zostały wypuszczone, będą wymienione na złoto podług kursu, odpowiadającego wartości marki fińskiej określonej przez nową ustawę monetarną. Wartość ta będzie także przyjęta za podstawę obliczeń przy regulowaniu zobowiązań, zaciągniętych kiedykolwiek w markach fińskich.

Z dniem wejścia w życie ustawy o przywróceniu złotej waluty, tracą moc obowiązującą wszelkie rozporządzenia w sprawie obliczania pensji urzędniczych i emerytur zależnie od zwyżki wskaźnika cen z wyjątkiem rozporządzeń, dotyczących wynagrodzenia duchowieństwa.

Obieg pieniężny w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Obieg pieniężny Stanów Zjednoczonych jest bardziej różnorodny i skomplikowany, niż w jakimkolwiek państwie europejskim.

Obok monet złotych i srebrnych oraz bilonu w obiegu znajduje się cały szereg papierowych znaków pieniężnych, a mianowicie:

- 1) certyfikaty złote i srebrne, zabezpieczone w 100% złotem lub srebrem, zdeponowanem w kasach publicznych;
- 2) bilety państwowe (United States notes) t. zw. Greenbacks wyłącznie w odcinkach 10 dolarowych, których maksymalna granica emisji wynosi 346,680.000 dolarów;
- 3) bilety skarbu emisji 1890 r.;
- 4) bilety banków narodowych, wypuszczane na zasadzie National Bank Act z 1863 roku do wysokości kapitału zakładowego banku za złożeniem w urzędzie kontroli obiegu pieniężnego (Comptroller of the currency) zabezpieczenia w formie obligacji państwowych;
- 5) bilety Rezerwy Federalnej (Federal Reserve notes) oraz bilety banków rezerwowych (Federal Reserve banknotes).

W roku 1925 obieg pieniężny przedstawiał się w następujący sposób (w milionach dolarów):

WYSZCZEGÓLNIENIE	1. I.	1. IV.	1. VII.	1. X.	1. XII.
Monety złote	458	469	428	414	426
„ srebrne	57	55	54	55	55
Bilon	266	258	263	268	272
Certyfikaty złote	971	915	1.003	1.050	1.109
„ srebrne	389	371	380	394	388
Bilety państwowe	295	286	280	304	306
„ Skarbu	1	1	1	1	1
Bilety banków narodowych. . . .	705	711	682	664	667
„ Rezer. Feder. i bank. rezerw.	1.850	1.710	1.643	1.677	1.748
O g ó ł e m . .	4.992	4.776	4.734	4.827	4.972

Jeżeli z ogólnej sumy obiegu pieniędzy papierowych potrąci się certyfikaty srebrne, które są w całości pokryte srebrem, znajdującem się w kasach państwowych, to okaże się, że zapasy złota, znajdujące się w Stanach Zjednoczonych w kasach państwowych oraz banków rezerwowych przewyższają obieg pieniędzy papierowych.

W dniu 1 stycznia 1925 roku zapas złota wynosił: w kasach państwowych 1.847, w kasach banków rezerwowych — 2.242, razem 4.089 milionów dolarów, a obieg pieniędzy papierowych (z wyjątkiem certyfikatów srebrnych) tylko 3.822 milionów dolarów.

Zapasy złota w Stanach Zjednoczonych łącznie ze złotem, znajdującem się w obiegu, zwiększały się niemal bez przerwy i wynosiły:

w końcu roku 1913 — 1.924 milionów dolarów

„	„	1914 — 1.816	„	„
„	„	1915 — 2.312	„	„
„	„	1916 — 2.865	„	„
„	„	1917 — 3.040	„	„
„	„	1918 — 3.081	„	„
„	„	1919 — 2.788	„	„
„	„	1920 — 2.929	„	„
„	„	1921 — 3.657	„	„
„	„	1922 — 3.933	„	„
„	„	1923 — 4.247	„	„
„	„	1924 — 4.547	„	„

ROZWÓJ WKŁADÓW W INSTYTUCJACH KREDYTOWYCH W 1925 ROKU.

(W tysiącach złotych).

	31. I. 25.	28. II. 25.	31. III. 25.	30. IV. 25.	31. V. 25.	30. VI. 25.	31. VII. 25.	31. VIII. 25.	30. IX. 25.	30. X. 25.	30. XI. 25.	31. XII. 25.
Bank Polski												
pryw. rach. żyrowe	50.181	39.116	83.092	55.175	65.344	53.899	63.273	37.071	51.966	46.834	37.982	49.010
Bank Gospodarstwa Krajowego												
wkłady wszelkich typów łącznie	74.461	74.314	102.755	129.881	141.517	130.388	131.509	140.497	167.121	180.535	187.259	223.671
w tem:												
wkłady rządowe i samorządowe	68.007	66.124	94.891	106.970	118.115	105.698	104.372	114.233	128.197	130.134	135.730	178.873
Pocztowa Kasa Oszczędności												
a) wkłady oszczędnościowe. . .	9.316	10.671	11.876	13.193	14.027	15.052	15.877	15.396	14.435	14.166	13.460	12.612
b) rachunki czekowe.	40.144	39.041	43.704	44.851	47.816	45.502	42.111	46.539	40.303	40.182	45.656	52.367
Banki akcyjne (40)												
wkłady wszelkich typów . . .	224.573	240.520	272.213	296.651	301.336 ¹⁾	300.460 ²⁾	336.435	289.614 ²⁾	247.659 ²⁾	229.959 ²⁾	226.230 ³⁾	.
Kasy oszczędn. komunalne (40)												
wkłady	6.118	8.134	10.332	12.280	13.548	14.868	16.044	15.991	16.138	17.085	.	.

¹⁾ Tylko w 39 bankach związkowych.

²⁾ " " 37 " "

³⁾ " " 36 " "

OBROTY NA GIEŁDZIE PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

1925 rok.

	S T Y C Z E Ń		L U T Y		M A R Z E C		K W I E C I E Ń		M A J		C Z E R W I E C	
	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%
Obrót ogólny	52,843,089	100,0	74,626,766	100,0	73,596,213	100,0	78,938,348	100,0	84,452,305	100,0	91,422,661	100,0
" walutami.	48,799,301	92,4	67,223,304	90,1	68,850,104	93,6	75,099,240	95,2	80,990,395	95,9	89,456,992	97,9
" akcjami	2,104,095	4,0	4,702,641	6,3	2,587,204	3,5	2,341,953	2,9	1,715,951	2,0	695,932	0,7
" papierami % % . . .	1,939,693	3,6	2,700,821	3,6	2,158,905	2,9	1,497,155	1,9	1,745,959	2,1	1,269,737	1,4
	L I P I E C		S I E R P I E Ń		W R Z E S I E Ń		P A Ź D Z I E R N I K		L I S T O P A D		G R U D Z I E Ń	
	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%	Absol. cyf.	%
Obrót ogólny	92,882,614	100,0	17,995,441	100,0	40,252,068	100,0	54,239,570	100,0	37,223,895	100,0	26,129,505	100,0
" walutami.	90,430,678	97,3	16,821,281	93,5	38,936,866	96,7	52,627,864	97,1	35,874,932	96,4	24,001,711	91,9
" akcjami	1,482,219	1,6	547,678	3,0	525,286	1,3	728,990	1,3	457,805	1,2	1,111,934	4,2
" papierami % % . . .	969,717	1,1	626,482	3,5	790,916	2,0	882,716	1,6	891,158	2,4	1,015,860	3,9

Przez cały rok 1925 dominującym przedmiotem obrotów giełdowych były waluty. Akcje i papiery procentowe zatraciły swój przedwojenny charakter ulubionego przedmiotu transakcji giełdowych. Tego rodzaju przewaga obrotów walutowych dowodzi, że ulubionym terenem operacyjnym kapitału pieniężnego w Polsce jest ciągle jeszcze rynek dewizowy ze szkodą dla całokształtu życia gospodarczego.